

Nová smernica EÚ: Firmy budú musieť hlásiť dodržiavanie rodovej politiky, ekopolitiky a ľudských práv

- CZ24 News | 10. září 2021

EU: Zelená Európa, ktorá nám pomaly, ale nezadržateľne vyrastá pred očami, a na ktorú sa hodí klasický vtip zosnulého bavorského pravicového politika Franza-Josefa Straussa, označujúci členov strany Zelených ako „melóny“ – čiže: zvonku zelených a vnútri červených, sa opäť posunula o niekoľko krokov bližšie k vysnívanému neomarxistickému ideálu.

Najnovšie Európska komisia navrhla zmeny v *Smernici o zverejňovaní nefinančných informácií*, ktorá bola prijatá v roku 2014, a ktorá vtedy menila bývalú *Smernicu o účtovníctve*. Vďaka tejto smernici, ktorá podľa oficiálneho popisu¹ mala napomáhať podpore udržateľnosti, výkonnosti a vývoju európskych firiem s viac ako 500 zamestnancami, získal Brusel v roku 2014 aj primárnu legislatívnu páku na šikanovanie firiem ohľadom „vplyvu spoločností na ľudí a životné prostredie“. To v preklade z newspeaku znamená vplyv EÚ na ideologickú manipuláciu vo firmách. Teraz, s odvolaním sa na tzv. *Európsku zelenú dohodu* z roku 2020, prišla na rad ďalšia zmena, keďže sa EK zrejme cíti dostatočne silná (vďaka pandemicko-výnimočným stavom, chaosu, úpadku ekonomiky a strachu v spoločnosti) na manipuláciu, ktorá okrem iného donúti firmu, dotlačenú chaosom k závislosti na peniazoch z gigantického „postpandemického“ fondu obnovy, aby šírili, vymáhali a aplikovali neomarxistické idey z Bruselu. Firmy, ktoré budú mať nárok na podporu z Bruselu nazýva Európska komisia „udržateľné“, čím je naznačené to, ako dopadnú tie, ktoré kritériá nesplnia – neudržia sa.

V prvom rade treba podotknúť, že zmena sa týka už aj firiem, ktoré majú menej ako 500 zamestnancov (ktorí boli stanovení ako dno v roku 2014). Teraz už pôjde aj o firmy, ktoré majú viac ako 250 zamestnancov. Ale pozor, pokiaľ firma obchoduje na burze, tak sa jej povinnosť podávať „nefinančné informácie“, bude týkať bez ohľadu na počet zamestnancov. Tým vznikne dramatický nárast počtu firiem, ktoré sa dostanú pod ideologickú kontrolu EÚ: z doterajších 2 000, ktoré posielali správu podľa smernice z roku 2014, sa počet kontrolovaných firiem zvýši na neuveriteľných 49 000! S takým materiálom sa samozrejme robí kultúrna revolúcia omnoho efektívnejšie.

Zdroj: PxHere

A čo budú musieť firmy hlásiť chlebodarcom do Bruselu? Samozrejme predovšetkým svoje finančné ukazovatele. Avšak, a to je ideologicky prioritné, z nefinančných informácií najmä environmentálne ukazovatele a to, ako ich činnosť prispieva k splneniu klimatických cieľov Únie. K akémusi novému typu „päťročnice“. Objektom snáh a hodnotenia nemusí byť len známa „uhlíková stopa“ či „obnoviteľné zdroje“, ale možno aj to, akým spôsobom šíri firma ekologickú osvetu medzi zamestnancami, podieľa sa na šírení eko-propagandy, transformuje zamestnaneckú jedáleň z bravčovej na vegánsko-vegetariánsku (viď Volkswagen a berlínske univerzity) a sankcionuje zamestnancov za nešetrné správanie k Matke Zemi. Metódy sú známe.

Dôležitejšie z hľadiska ľavicovo-liberálnej agendy však je, že firmy budú musieť povinne hlásiť „čo robia pre zvyšovanie rodovej rovnosti“. Ako píše EK v novom návrhu: „Spoločnosti budú musieť povinne preukázať, akým spôsobom prispievajú k napĺňaniu politík rodovej rovnosti, či už ide o zastúpenie žien v riadiacich funkciách alebo znižovanie platových rozdielov medzi mužmi a ženami.“ Komisia ďalej uvádza, že: „Nefinančné správy majú vypovedať o transformačnom potenciáli spoločnosti, a tým ovplyvnia aj rozhodnutia súkromných aj verejných investorov, či do konkrétnej firmy investujú.“ Čiže, slobodný trh, o ktorom tu 30 rokov počúvame, v praxi.

Podľa nových, vedecky sa tváriacich ideologických doktrín, maskovaných pod pojmom „výskumy“ údajne „ženy vo vedúcich pozíciách zlepšujú výkonnosť firmy a sú líderkami v inováciách.“ Je však podozrivé, že firmy doteraz rezignovali na takto ľahko dosiahnuteľné zisky, výkonnosť a inovácie, kým v iných prípadoch, akonáhle sa vyskytol náznak možného zlepšenia celkovej bilancie, okamžite skočili po ľuďoch, ktorí im mohli dopomôcť k zlepšeniu postavenia na trhu. Ako vysvetliť, že firmy musí donucovať samotná EÚ k tomu, aby boli úspešnejšie, keď je to také jednoduché – stačí zamestnať ženy vo vrcholovom manažmente? Žeby firmy doteraz nestáli o zisky?

Každopádne, je čo doháňať, ako vraveli už súdruhovia. Brzdou môže byť aj úzky národný rámec firmy, pretože ako píše portál Euractiv: *„Nadnárodné firmy sú na tom so zastúpením žien vo vedení lepšie, keďže majú často vlastné politiky, zamerané na rozmanitosť a začlenenie žien a menších.“* Tam už sa EÚ ani nemusí snažiť.

Smer likvidačného úsilia EK je teda jasný: menšie firmy na národnej úrovni. Buď sa transformujú na vykonávateľov ľavicovo-liberálnej ideológie, alebo budú „padnuté“. V súvislosti s tým, čomu čelia maloobchodníci a celkovo stredná trieda počas výnimočných covid – stavov, to ukazuje na napĺňanie plánu likvidácie členitého súkromného vlastníctva (teda čo najväčšieho počtu súkromných vlastníkov) a transformácie spoločnosti na megakomunity riadené korporáciami a politikmi. Súkromné vlastníctvo výrobných prostriedkov bude zachované pre najvyššiu triedu, zvyšok bude zregulovaný a bude o neho postarané štátom, ktorý anglický spisovateľ Hilaire Belloc adekvátne nazval „otrocký“ vo svojej slávnej rovnomennej knihe – *Otrocký štát*.

Pri rodovej rovnosti to však nekončí. Ideologická sieť je omnoho širšia a zahŕňa nič menšie ako – ľudské práva. V texte EK sa píše, že firma musí povinne referovať o: *„dodržiavanie ľudských práv, základných slobôd, demokratických zásad a noriem stanovených v Medzinárodnej listine ľudských práv a iných základných dohovorov OSN v oblasti ľudských práv, Deklarácii Medzinárodnej organizácie práce (MOP) o základných zásadách a právach pri práci a základných dohovoroch MOP, ako aj v Charte základných práv Európskej únie.“* Nikomu, kto je trochu znalý veci, netreba dodávať, čo všetko obsahuje toto bezodné trasovisko, ohraničené uvedenými mantinelmi. Všetky lahôdky neomarxistickej propagandy a určite ešte niečo navyše. Čo tam však na 100 % nenájdete, je napríklad právo odmietnuť očkovanie, nanucované zamestnávateľom pri vstupe na pracovisko a zároveň zostať v zamestnaneckom pomere. Radšej sa vyhláste za opačné pohlavie, potom máte šancu.

A pokiaľ by sa niektoré firmy začali mykať a robiť problémy? Aj o to je postarané. Prepojenie: Európska únia, lokálny štát (gubernia – zväzová republika), korporácia alebo firmy, sa o všetko postará. Samotný lokálny štát firmu potrestá. V smernici sa uvádza: *„Členské štáty stanovia sankcie za porušenie vnútroštátnych ustanovení prijatých v súlade s touto smernicou a prijímajú všetky*

potrebné opatrenia na zabezpečenie presadzovania týchto sankcií. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.“ A čo čaká takýchto sabotérov? Vyzerá to na toto poradie: verejné označenie sabotéra , štátny príkaz pre sabotéra, finančný postih sabotéra.

Zdá sa, že sa nám tu pomaly, ale isto pripravuje transformácia majiteľa menšej firmy, na niečo podobné súdruhovi podnikovému riaditeľovi, ktorého zhora kontrolujú nadriadené orgány. Neomarxisti však vedia, kde ich v stalinistickom režime tlačila topánka a preto ponechajú hornej triede (a teda aj sebe) nejaký podiel na súkromnom vlastníctve. Absencia motivácie u kontrolovaných riaditeľov bola v socialistickom hospodárstve najväčším kameňom úrazu. Lepšie to vymyslel národný socializmus v Nemecku, ktorý na firmy uvalil štátny dozor, ale vlastníctvo oficiálne ponechal v rukách pôvodných majiteľov. Túto metódu a formu socialistického ovládania, ktorá sa v praxi viac osvedčila, použije aj EÚ, samozrejme pod hlavičkou modifikovanej ideológie, ktorá na rozdiel od Nemcami ospevovanej nordickej, favorizuje iné rasy.

No a keď nám za touto ďalšou ubehnutou míľou tzv. Veľkého resetu zamáva zástavka s nápisom Ciel', budeme tu mať hermeticky kontrolovanú spoločnosť, v ktorej bude občana v duchu neomarxistických priorít kontrolovať zhora nadol nadnárodná vláda, národná lokálna vláda, štátni lokálni úradníci, zamestnávateľia, zdravotníci a pokiaľ sa bude snažiť, tak aj Cirkev, ktorá vykázala veľkú mieru empatie pre štátne riadenie a koordináciu so štátom a splnila tak akýsi vstupný test do novej, teraz už určite lepšej, inkluzívnejšej a bratskejšej spoločnosti.

1 <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/PDF/?uri=CELEX:52021PC0189&from=EN>